

Til lovforslag nr. L 54. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 2. maj 2002

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven og ligningsloven

(Fuld omkostningsgodtgørelse i skattesager m.v., som skatteyder vinder fuldt ud eller i overvejende grad, eller som videreføres af skattemyndighederne)

[af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 6 ændringsforslag til lovforslaget. Skatteministeren har stillet ændringsforslag nr. 2-6. Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 17. januar 2002 og var til 1. behandling den 31. januar 2002. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 8 møder.

Høring

Lovforslaget blev sendt i høring samtidig med fremsættelsen. Den 4. og 5. februar samt den 11. og 12. marts 2002 sendte skatteministeren indkomne høringssvar til udvalget. Den 23. april 2002 sendte skatteministeren et høringsnotat til udvalget, der gengiver hovedtrækkene i høringsvarene, samt skatteministerens kommentarer hertil.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

Advokatrådet,
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd,

Arthur Andersen, Statsautoriserede Revisorer,
Foreningen af Registrerede Revisorer og
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

Skatteministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser til udvalget.

Deputationer

Endvidere har Advokatrådet mundtligt over for udvalget redegjort for sin holdning til lovforslaget.

Samråd

Udvalget har stillet 8 spørgsmål til skatteministeren til mundtlig besvarelse. Ministeren har besvaret spørgsmålene i et samråd med udvalget den 13. marts 2002. Ministeren har efterfølgende sendt udvalget det talepapir, der lå til grund for ministerens besvarelse af spørgsmålene.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 49 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (V, DF, KF og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag. Flertallet vil stemme imod det af SF stillede ændringsforslag.

Enhedslisten er i udgangspunktet positiv over for forslag, som kan styrke borgernes retssikkerhed over for det offentlige. Enhedslisten vil også gerne være med til, at der bliver set lidt mere sammenhængende på denne problemstilling, sådan at der også sker en forbedring af borgernes retssikkerhed f.eks. inden for det sociale område og arbejdsmarkedsområdet. Her er der ofte tale om borgere, der står i en svagere position over for systemet end de personer, der fører sager mod skattevæsenet. Det gælder de arbejdsløse, der administrativt bliver idømt en kæmpe bøde af staten for mindre forseelser. Det gælder modtagere af kontanthjælp eller arbejdsløshedsdagpenge, som tvinges ud i det ene meningsløse tvangsaktiveringstilbud efter det andet, og der kunne nævnes mange andre eksempler. De er ikke på nogen måde sikret advokatbistand eller andet i forhold til at køre sager over for systemet. Derfor ser Enhedslisten meget positivt på regeringens plan om, at der gennemføres en sammenhængende analyse af hele området. For Enhedslisten at se er der ikke nogen tvivl om, at der er brug for en markant forbedring af borgernes mulighed for at få fri proces og gratis retshjælp, samtidig med at vi skal fastholde, at myndighederne har pligt til at sikre, at borgerne til hverdag får det, de har ret til, og i øvrigt får en grundig instruktion i, hvordan og hvor de skal klage, hvis de er utilfredse med de afgørelser, som myndighederne kommer med.

I den sammenhæng kan det selvfølgelig undre, at man sådan tager et enkelt område ud, at det skal hives særligt frem og behandles på en særlig måde, og at det haster mere end alle de andre områder, hvor vi ved, at borgernes retssikkerhed ikke er god nok. Det ændrer dog ikke ved, at Enhedslisten i Folketinget stemmer for enhver forbedring, og det gør Enhedslisten også i denne sag.

Enhedslisten mener, det er meget vigtigt, at udviklingen på dette område følges meget nøje, og er derfor tilfreds med, at regeringen i sine ændringsforslag blandt andet indfører en revisionsbestemmelse og sikrer, at der bliver gennemført en evaluering af ordningen.

Et *mindretal* i udvalget (S) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 2, 5 og 6, imod ændringsforslag nr. 3 og hverken for eller imod ændringsforslag nr. 1 og 4.

Socialdemokratiet bemærker, at den enkelte skatteborgers retssikkerhed i skattesager er et afgørende omdrejningspunkt for at sikre retfærdighed i samfundet. Derfor nedsatte den tidligere SR-regering Omkostningsdækningsudvalget i 1999 for at få en grundig analyse af hele området og for at få et velgennearbejdet beslutningsgrundlag, der bedst muligt kan sikre borgernes retssikkerhed på skatteområdet. På trods af forskellige holdninger og udgangspunkter i det udvalg, som blev sammensat efter drøftelse med Folketingets partier, nåede udvalget frem til enige indstillinger og anbefalinger til Folketinget om den fremtidige lovgivning. Socialdemokratiet og et flertal i Folketinget tilsluttede sig de konklusioner, som et grundigt udvalgsarbejde fremkom med i betænkning nr. 1382/februar 2000. Betænkningens konklusioner og enige indstillinger blev således omgående fulgt op af SR-regeringen med den lovgivning, der i dag gælder på området.

Nogle af hovedkonklusionerne fra udvalgets arbejde var, at der i forbindelse med omkostningsdækning skulle tages hensyn til både de tilfælde, hvor sagsøger vandt, og de tilfælde, hvor sagsøger tabte en sag. Ydermere skulle der i sager af principiel karakter gives 85 pct. omkostningsdækning, såfremt det var myndighederne, der ankede sagen, efter at skatteyder havde vundet sagen ved en underliggende instans. Det bredt sammensatte udvalg afviste i enighed at yde 100 pct. omkostningsgodtgørelse. Som det fremgår af betænkningen, fremførte udvalget en række begrundelser for at afvise fuld omkostningsdækning, som regeringen nu foreslår. Bl.a. fremførte udvalget, at det er en umulighed at sondre i medholdsprocenten, faren for honoraroppustning samt det omfattende bureaukrati, som dette måtte medføre – og uden udsigt til at forbedre den enkelte skatteborgers retssikkerhed. Endvidere påpegede udvalget, at tunge sager typisk ikke omhandlede den almindelige lønmodtager, men snarere virksomheder, der selv kunne bære en andel af omkostningerne. Og endelig pegede et enkelt udvalg på faren for en eksplosion i antallet af sager, såfremt der blev givet adgang til 100 pct. omkostningsgodtgørelse i sager, der vindes i overvejende grad, uden at dette ville forbedre retssikkerheden.

Endvidere er det vigtigt at være opmærksom på, at omkostningsdækningsreglerne alene er et supplement til de regler, der gælder for retssager

i alle øvrige sager. Således findes der ikke på andre områder omkostningsdækning i det administrative led for tvister mellem borger og myndighed. For sager, der behandles af domstolene, vil der blive taget stilling til dækning af sagens omkostninger i forbindelse med domsafsigelsen. Det gælder også i skattesager. Vinder en skatteyder således en skattesag, vil domstolene normalt pålægge skattemyndighederne at betale sagens omkostninger for skatteyderen med et af domstolen fastsat beløb. Med den eksisterende lovgivning ydes der i skattesager herudover en omkostningsdækning i det administrative led på 50 pct., uanset om skatteyder vinder eller taber. Taber man en skattesag ved domstolene, vil man i modsætning til alle andre domstolssager få 50 pct. omkostningsdækning for sager, som man selv har anlagt, og 85 pct. dækning, såfremt sagen er anket af skattemyndighederne. Vinder man en skattesag ved domstolene, vil man få den omkostningsdækning, som fastsættes af domstolene og herudover en godtgørelse på 50 pct., henholdsvis 85 pct. af et eventuelt resterende beløb – i modsætning til alle andre sager.

Med den lovgivning, som blev vedtaget for omkostningsdækning i skattesager af SR-regeringen sammen med et flertal i Folketinget i år 2000, er der således allerede bedre omkostningsdækning her end på noget andet område i det danske samfund.

Denne begunstigende retstilstand på skatteområdet sammen med Omkostningsdækningsudvalgets saglige indsigelser og betænkeligheder ved det, som regeringen nu foreslår, har VK-regeringen valgt at sidde fuldstændig overhørig.

På samme måde har man også fuldstændig valgt at overhøre andre saglige og veldokumenterede indsigelser, der er fremkommet i høringsvar og under udvalgsbehandlingen.

Socialdemokratiet har i særlig grad bemærket, at såvel Advokatrådet som Foreningen af Statsautoriserede Revisorer i meget lange og grundige høringssvar og i forbindelse med foretræde for Folketingets Skatteudvalg (Advokatrådet) meget stærkt har frarådet dette lovforslag, og at man i sine høringssvar har som hovedkonklusion, at lovforslaget er et tilbageskridt for retssikkerheden på området.

Gennem spørgsmål til ministeren har Socialdemokratiet forsøgt at få belyst virkningen af lovforslaget og den retsikkerhed og de kom-

plikationer, som en vedtagelse af loven vil medføre. Svarene på de stillede spørgsmål og udvalgsbehandlingen med den fremmødte deputation har yderligere styrket Socialdemokratiets betænkelighed ved lovforslaget.

Det står således stadigvæk fuldstændig uklart, hvordan skønnet på medholdsvurderingen skal gribes an. Hvorvidt en skatteyder vinder sagen i »overvejende« grad, er i ministerens svar forbundet med betydelig uklarhed, både hvad angår den administrative behandling heraf og den subjektive vurdering af de enkelte sagspunkters tyngde og afvejning. Svarene efterlader en usikkerhed, som uundgåeligt vil forringe retssikkerheden for borgerne og risikere at efterlade nye tvister om omkostningsdækning i forlængelse af en afklaret skattesag. Det er beskæmmende, at regeringen med sin lovgivning på den måde skaber usikkerhed og risiko for tilfældigheder, som ingen kan være tjent med.

I det fremsatte lovforslag havde regeringen forsøgt indbygget et værn mod honoraroppustning i form af et forslag om at indsende overslag over udgifterne. Efter saglig kritik i bl.a. høringssvarene er dette blevet fjernet gennem ministerens ændringsforslag, hvilket dog efterlader regeringen med endnu en uløst problemstilling. Ud over at forsikre, at man fremover vil følge udviklingen på området, foretage stikprøver og afprøve honorarstørrelser i brancheforeningsnævnet, har man intet at stille op imod de betænkeligheder, som bl.a. Omkostningsdækningsudvalget påpegede. Derudover skaber lovforslaget også incitament til, at skatteyderen »skubber« sine udgifter til ekspertbistand fra 1. til 2. instans, hvilket igen er med til at forværre retstilstanden på området.

Derfor vil der opstå situationer, hvor myndigheder skal afgøre, hvorvidt det anvendte timetal og endelige honorar er rimeligt, hvilket skal ske på et subjektivt grundlag og derfor kan opleves som et indgreb i retssikkerheden for den enkelte skatteborger og dennes fortrolighed og afvejning med sine rådgivere. Og på netop dette punkt falder lovforslagets hovedsigte fra hinanden, idet ingen skatteyder, selv om man vinder sin sag 100 pct. eller bare i overvejende grad, kan være sikker på at få sine omkostninger dækket 100 pct. Det vil være myndighederne, der skal godkende disse udgifter.

Og omvendt gælder, at den naturlige interesse hos skatteyderen for ikke at påtage sig for store regninger for ekspertbistand, vil være tilsidesat i en lang række sager. Det vil være muligt for ekspertbistanden at tilrettelægge et produkt, hvor »no cure – no pay« er det bærende princip, idet omkostningerne mindst refunderes med 50 pct. Ministerens ændringsforslag om, at der ikke længere skal være afholdt en likvid betaling fra skatteyderens side til ekspertbistanden, men at denne kan pantsættes eksklusivt til ekspertbistanden, vil yderligere give incitament til en sådan adfærd.

Socialdemokratiet forudser, at lovforslaget vil skabe et stort merbureaukrati, og at lovforslagets dårlige kvalitet – der skyldes umulige politiske direktiver til embedsmændene – vil medføre en langvarig retsikkerhed på området, der kan risikere at resultere i opskruede priser fra rådgivere, som skal betales af andre skatteydere – skatteydere, som ikke får den forventede omkostningsdækning – og en tilfældig praksis, som er helt uacceptabel i et retssamfund.

De af ministeren påpegede ekstraressourcer, som lovforslaget skønnes af medføre – både hvad angår provenu og administrativt personale – må anses for aldeles undervurderede.

På den baggrund vil Socialdemokratiet opfordre regeringen til at trække lovforslaget tilbage og fremkomme med et nyt og gennemarbejdet lovforslag i næste folketingsår. Sker det ikke, vil Socialdemokratiet i sagens natur stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for det af SF stillede ændringsforslag og hverken for eller imod de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

SF indstiller lovforslaget til *forkastelse*. Men SF erkender, at der er et problem i forhold til personer, som ikke har et stort firma eller selskab bag sig. Derfor rejste SF allerede under 1. behandling af lovforslaget spørgsmålet, om det kunne være rimeligt at gennemføre regeringens forslag om 100 pct. dækning af omkostninger i sager, hvor skatteyder er en person, men at det nuværende system i øvrigt bevares, når der er tale om selskaber.

Personer handler ofte uden rådgiver og kan derfor let komme i klemme vedrørende nogle regler. Rejses der en skattesag, må de ofte have

rådgiver, og det er i disse tilfælde urimeligt, at de påføres udgifter, hvis de vinder sagen. Skatte-reglerne vedrørende personer bør (burde) være så klare, at der ikke rejses sager, som borgerne vinder.

Hertil kommer, at sådanne sager ofte er ret enkle, og det er derfor muligt at kontrollere omfanget af rimelige udgifter til sådanne skattesager.

Når der drives virksomhed i selskabsform, må man være indstillet på, at det er en erhvervsrisiko, at der skal føres sager mod myndighederne. Desuden har selskaber – på grund af den obligatoriske revision – altid rådgivere og kunne derfor være advart om, at der kunne foreligge et problem, der kan medføre skattesag.

De »dyre sager« vil være selskabssagerne, og det er de sager, hvor det er vanskeligt at kontrollere omfanget af bistand og dermed udgifterne samt deres rimelighed.

Derfor har SF stillet ændringsforslag nr. 1.

Et *tredje mindretal* i udvalget (RV) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* i udvalget (KRF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *mindretal* (KRF):

1) *Nr. 1* affattes således:

»1. § 33 A, stk. 1, affattes således:

»Der ydes en godtgørelse på 50 pct. af de udgifter, som en person omfattet af § 33 B ifølge regning skal betale eller har betalt til sagkyndig

bistand m.v. som nævnt i § 33 C i de sager, som er nævnt i § 33 D. Dog ydes en godtgørelse på 100 pct., såfremt den godtgørelsesberettigede er skattepligtig efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2 og denne i sagen har fået fuldt medhold eller medhold i overvejende grad.««

[Begrænsning af kredsen af skatteydere, der kan få 100 pct. godtgørelse]

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (V, S, DF, KF, EL og KRF):

2) Nr. 3 udgår.

[Overslagsordningen udgår]

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (V, DF, KF, EL og KRF):

3) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»01. § 33 A, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Krav på godtgørelse efter stk. 1-3 kan ikke sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages. Kravet kan dog overdrages, herunder pantsættes, til den sagkyndige. Kravet kan i øvrigt ikke gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning.««

[Ophævelse af pantsætningsforbuddet m.v.]

4) I den under nr. 5 foreslåede § 33 E indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Afgøres sagen af et skatteankenævn, Landsskatteretten eller Ligningsrådet, kan udtalelsen i stk. 1 afgives henholdsvis af den kommunale skattemyndighed som sekretariat for skatteanke-nævnet, af en kontorchef i Landsskatteretten og af formanden for Ligningsrådet.« [Delegering af medholdsvurderingen til sekretariatet m.v.]

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (V, S, DF, KF, EL og KRF):

5) I nr. 5 indsættes efter den foreslåede § 33 J som ny paragraf:

»§ 33 K. Bestemmelserne i dette kapitel tages op til revision senest i folketingsåret 2006-07.« [Indførelse af revisionsbestemmelse]

Til § 3

6) Stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Den i § 1, nr. 5, foreslåede affattelse af skattestyrelseslovens § 33 E har virkning for sa-

ger, som rejses ved den pågældende myndighed fra og med dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.«

[Konsekvensændring af ikrafttrædelsesbestemmelsen]

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringen går ud på kun at lade personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, være omfattet af den foreslåede nye ordning, hvorefter der ydes en omkostningsgodtgørelse med 100 pct., hvis skatteyderen vinder sin sag fuldt ud eller i overvejende grad. Derimod er eksempelvis selskaber, fonde, institutioner og lign., der er skattepligtige efter selskabsskatteloven eller fondsbeskatningsloven eller er skattefrie ikke omfattet af den nye ordning. Disse selskaber m.v. er dog ligesom efter hidtil gældende regler berettigede til en godtgørelse på 50 pct. uanset udfaldet af sagen.

Til nr. 2

Ifølge lovforslagets § 1, nr. 3, skal den sagkyndige senest 14 dage efter sin første henvendelse til klageinstansen fremsende et specificeret overslag over de forventede udgifter til sagens førelse. Fremsendelsen af overslaget er ifølge bestemmelsen en forudsætning for, at der kan ydes en godtgørelse på 100 pct. af sagens udgifter ved den pågældende instans. Dog kan der ses bort fra en overskridelse af fristen, hvis ganske særlige omstændigheder taler herfor.

Bestemmelsen var navnlig tænkt som et værn mod misbrug af godtgørelsesordningen.

Den foreslåede bestemmelse er imidlertid blevet kritiseret fra flere sider. Regeringen er naturligvis lydør over for saglig kritik og har på den baggrund besluttet at lade bestemmelsen udgå af forslaget.

I den forbindelse bemærkes, at der i den bekendtgørelse, som tænkes fastsat af skatteministeren efter den foreslåede bestemmelse i 33 G om, hvilke oplysninger der skal følge en ansøgning om omkostningsgodtgørelse, nærmere vil blive opregnet, hvilke krav der må stilles til en regning fra en sagkyndig.

Kravene er bl.a., at den sagkyndige har anvendt sædvanlige, anerkendte honorararbejtsringsparametre, således at regningen er foreta-

get på grundlag af en sædvanlig fakturering stilet til ansøgeren. Regningen skal være delt op med hensyn til størrelsen af honoraret for arbejdet ved hver instans, og det skal klart fremgå af regningen, hvilke udgifter der er godtgørelsesberettigede, og hvilke der ikke er. Der skal tillige være oplysninger om anvendt antal timer, hvad der er ydet klienten, og om der er særlige forhold, som begrundet salærkravet, f.eks. om sagen er principiel.

Ud over kravet om en specificeret regning kan der peges på følgende forhold i ordningen, som tjener til at sikre, at ordningen ikke misbruges:

For det første skal såvel den sagkyndige som den skatte- eller afgiftspligtige underskrive ansøgningen til myndighederne om omkostningsgodtgørelse under strafansvar.

For det andet vil det ved stikprøvekontroller være muligt for myndighederne at danne sig et indtryk af, om den foreslåede ordning medfører en væsentlig stigning i størrelsen af de fastsatte honorarer.

For det tredje vil myndighederne formentlig kunne opnå et tilsvarende indtryk ved at sammenligne honorarerne i de sager, i hvilke den skatte- eller afgiftspligtige får fuldt eller overvejende medhold og derfor er berettiget til en godtgørelse på 100 pct., med honorarerne i de sager, hvor den skatte- eller afgiftspligtige ikke opnår fuldt eller overvejende medhold og derfor kun er berettiget til en godtgørelse på 50 pct.

Alt andet lige må det forventes, at honorarerne i de sager, hvori den skatte- eller afgiftspligtige ikke opnår fuldt eller overvejende medhold, er udtryk for den rigtige honorarstørrelse. Dog må der i de sager, som den skatte- eller afgiftspligtige vinder fuldt ud eller i overvejende grad, tages hensyn til, at det forhold, at sagen vindes af den skatte- eller afgiftspligtige, netop udgør en selvstændig parameter for advokatens salærfastsættelse. Endvidere må der tages hensyn til, at andre ikkemålelige forhold kan influere på honorarstørrelsen, f.eks. sagens kompleksitet og karakter i øvrigt.

Tilsvarende vil niveauet for honorarforskellen mellem taber- og vindesagerne kunne sammenlignes med det tilsvarende niveau mellem disse sager under den gældende ordning. Ved sådanne sammenligninger vil man bl.a. kunne se, om niveauet for honorarerne i de sager, hvor skatteyder får fuldt eller overvejende medhold, og

hvor der efter lovforslaget derfor skal ydes en godtgørelse på 100 pct., stiger set i forhold til niveauet for honorarerne i de tilsvarende sager under den gældende ordning, hvor der kun ydes 50 pct. i godtgørelse.

Stikprøvekontrollerne og de omtalte sammenlignende undersøgelser vil dels kunne indgå i myndighedernes daglige administration af ordningen, dels kunne fremgå af de årlige redegørelser til Folketinget om udgiftsudviklingen på godtgørelsesområdet, jf. skattestyrelseslovens nuværende § 33 E, som efter lovforslaget er blevet til § 33 H.

For det fjerde vil rimeligheden af størrelsen af det enkelte honorar i hver enkelt ansøgning om godtgørelse være en målestok for, om sagen eventuelt skal forelægges for brancheorganisationernes klagenævn. Det forventes, at et vist antal sager årligt bliver forelagt disse nævn.

For det femte vil en uddybende redegørelse for den nye ordning allerede foreligge for det første år i starten af 2003, således at der er mulighed for en relativt hurtig justering af ordningen, hvis der viser sig behov herfor.

Endvidere vil der tilsvarende foreligge uddybende redegørelser for ordningen for årene 2003 og 2004. Disse redegørelser afgives i starten af henholdsvis 2004 og 2005. Det bliver således muligt at følge ordningen tæt.

Der afgives en særlig, udbygget redegørelse, der omfatter alle årene under den nye ordning, inden udgangen af 2005, som følge af at loven er undergivet særlig overvågning. Redegørelsen skal sammenfatte fordele og ulemper ved ordningen samt beskrive et eventuelt behov for justeringer af ordningen.

På baggrund af denne særlige, udbyggede redegørelse tages loven op til revision senest i Folketingsåret 2006-07, jf. ændringsforslag nr. 5 samt bemærkningerne hertil nedenfor.

Til nr. 3

Efter lovforslaget vil det ikke længere være en betingelse for at opnå omkostningsgodtgørelse, at udgifterne til sagkyndig bistand m.v. er betalt. Udgifterne skal blot fremgå af den sagkyndiges regning.

Som følge heraf – og for ikke at lægge økonomiske hindringer i vejen for den skatte- eller afgiftspligtiges ønske om at kunne antage en sag-

kyndig til at føre sagen for sig – foreslås det, at kravet på omkostningsgodtgørelse kan overdrages til den sagkyndige, herunder pantsættes. I øvrigt opretholdes det generelle forbud mod overdragelse af kravet samt forbuddet mod at gøre kravet til genstand for retsforfølgning eller modregning.

Til nr. 4

Det foreslås, at i de sager, hvor den materielle sag afgøres af et skatteankenævn eller Landskatteretten, kan udtalelsen om, hvorvidt den skatte- eller afgiftspligtige har opnået fuldt eller overvejende medhold, afgives af sekretariatet for disse myndigheder.

Da udtalelsen alene er en bedømmelse af resultatet i den sag, som afgørelsesmyndigheden træffer, er det af administrative hensyn fundet hensigtsmæssigt, at udtalelsen kan afgives af sekretariatet for disse myndigheder.

Drejer det sig om en sag for Ligningsrådet, foreslås det, at udtalelsen kan afgives af formanden for Ligningsrådet ud fra tilsvarende hensyn. Når adgangen ikke er henlagt til den centrale told- og skatteforvaltning, skyldes det, at den i så fald allerede vil have taget stilling til medholdsspørgsmålet i tilfælde af en klage over en told-

og skatteregions medholdsvurdering i en godtgørelsessag angående en ligningsrådsafgørelse.

Medholdsvurderingen, som ikke er bindende, men kun vejledende for told- og skatteregionen, foretages under ansvar over for afgørelsesmyndigheden. De enkelte afgørelsesmyndigheder kan imidlertid også vælge selv at foretage medholdsvurderingen. Bestemmelsen er således alene tænkt som en mulighed for delegering af beføjelsen til at foretage medholdsvurderingerne.

Til nr. 5

Det foreslås, at der i loven indsættes en revisionsklausul, således at bestemmelserne i lovens kapitel 3 A om omkostningsgodtgørelse senest tages op til revision i folketingsåret 2006-07. Det sker således efter, at skatteministeren inden udgangen af 2005 har afgivet en særlig, uddybende redegørelse for anvendelsen af den nye ordning for årene 2002-2004 til Folketinget, jf. i øvrigt bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 6

Ændringen er alene af redaktionel karakter, eftersom det i ændringsforslag nr. 2 foreslås, at lovforslagets bestemmelse om et specificeret overslag i § 1, nr. 3, udgår.

Sven Buhrkall (V) Peter Christensen (V) Freddy Dam (V) Kristian Jensen (V) nfmfd.

Colette L. Brix (DF) Mikkel Dencker (DF) Charlotte Dyremose (KF) Else Theill Sørensen (KF)

Ole M. Nielsen (KRF) Erik Mortensen (S) Henrik Sass Larsen (S) Jacob Buksti (S)

Jens Peter Vernersen (S) fmd. Morten Bødskov (S) Aage Frandsen (SF) Anders Samuelsen (RV)

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	57*	Enhedslisten (EL)	4
Socialdemokratiet (S)	52	Kristeligt Folkeparti (KRF)	4
Dansk Folkeparti (DF)	22	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9		

* Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Oversigt over bilag vedrørende L 54

Bilagsnr.	Titel
1	Henvendelse af 29/1-02 fra Foreningen Registrerede Revisorer
2	Høringssvar, fra skatteministeren
3	Spm. 1 om, hvorfor lovforslaget ikke er sendt i høring inden fremsættelsen, til skatteministeren
	Spm. 2 om høringsproceduren, til skatteministeren
	Spm. 3 om udbetalt omkostningsgodtgørelse i 2001 specificeret på klagesubjekt, til skatteministeren
	Spm. 4 om, hvorfor bedømmelse i hver instans ikke er omtalt i lovforslagets tekst, til skatteministeren
	Spm. 5 om den momsmæssige behandling af moms på udgifter til en skattesag, til skatteministeren
	Spm. 6 om størrelsen af tildelte sagsomkostninger ved domstolene i forhold til reelle udgifter, til skatteministeren
	Spm. 7 om retsgebyrer i skattesager, til skatteministeren
	Spm. 8 om retsgebyrernes størrelse, til skatteministeren
	Spm. 9, om regeringen vil indføre omkostningsgodtgørelse på andre områder end skatteområdet, til skatteministeren
	Spm. 10, om regeringen påtænker at indføre fuld omkostningsgodtgørelse til borgere/selskaber, der vinder sager over det offentlige ved domstolene, til skatteministeren
	Spm. 11 om Told og Skats årlige merforbrug på 15 årsværk, til skatteministeren
	Spm. 12 om Landsskatterettens årlige merforbrug på 3 årsværk, til skatteministeren
	Spm. 13 om merarbejde i kommunerne, til skatteministeren
	Spm. 14 om forskelle i de opgaver, der pålægges Landsskatteretten henholdsvis skatteankenævnet, til skatteministeren
	Spm. 15 om det budgetterede årlige sagsomfang på ca. 4.000 sager, til skatteministeren
	Spm. 16 om det nuværende årsværkforbrug i Told og Skat, til skatteministeren
	Spm. 17 om det skønnede merforbrug i Told og Skat på 15 årsværk, til skatteministeren
	Spm. 18 om 2-ugers-fristen for indsendelse af overslag over forventede godtgørelsesudgifter, til skatteministeren
	Spm. 19 om, hvor bindende udgiftsoverslaget er, til skatteministeren
	Spm. 20 om forventningerne til rådgivers oplysninger i udgiftsoverslaget, til skatteministeren
	Spm. 21 om forventningerne til rådgivers oplysninger i udgiftsoverslaget, til skatteministeren
	Spm. 22 om anerkendelse af udgiftsoverslag, til skatteministeren
	Spm. 23 om anerkendelse af udgiftsoverslag, til skatteministeren
	Spm. 24 om kopi af honorarafregningsreglerne for de faggrupper, der kan yde godtgørelsesberettiget bistand, til skatteministeren
	Spm. 25 om indsendelse af udgiftsoverslag for allerede verserende sager, til skatteministeren
	Spm. 26 om undladelse af at bede om omkostningsgodtgørelse, til skatteministeren

Bilag til bet. o. lovf. vedr. skattestyrelsesloven og ligningsloven

Bilagsnr.	Titel
4	Henvendelse af 5/2-02 fra Advokatrådet
5	Spm. 27 om oversendelse af høringsnotat, til skatteministeren
6	Oversendte hørings svar fra Den Danske Dommerforening, Handelskammeret, præsidenten for Vestre Landsret, Erhvervenes Transportudvalg og Finansrådet, fra skatteministeren
7	Henvendelse af 15/2-02 fra Arthur Andersen, Statsautoriserede Revisorer
8	Kommentar fra skatteministeren til henvendelse af 29/1-02 fra Foreningen Registrerede Revisorer
9	Henvendelse af 20/2-02 fra Advokatrådet
10	Spm. 28, om ministeren vil holde øje med administrative konsekvenser forbundet med sagkyndiges indsendelse af udgiftsoverslag, til skatteministeren Spm. 29, om ministeren vil holde øje med, at omkostningsgodtgørelsesordningen ikke misbruges som følge af sagkyndiges mulighed for at inddrage sagens udfald i udgiftsoverslaget, til skatteministeren Spm. 30, om ministeren vil redegøre for udviklingen på de to punkter i spørgsmål 28 og 29 i de årlige redegørelser til Folketinget, til skatteministeren
11	Spm. 31 om teknisk bistand til udformning af ændringsforslag, hvor 100 pct. omkostningsgodtgørelse kun skal gælde for personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 og 2, til skatteministeren Spm. 32 om ministerens begrundelse for udformningen af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 1, til skatteministeren Spm. 33 om indsendelse af udgiftsoverslag, til skatteministeren Spm. 34 om indsendelse af udgiftsoverslag, til skatteministeren Spm. 35 om, hvor mange verserende klage- og domstolssager der var den 17. januar 2002, som bliver omfattet af de nye regler, til skatteministeren Spm. 36 om fortolkning af ikrafttrædelsesreglerne, til skatteministeren Spm. 37 om fortolkning af ikrafttrædelsesreglerne, til skatteministeren Spm. 38 om fortolkning af ikrafttrædelsesreglerne, hvor skatteyder er et selskab, til skatteministeren
12	Henvendelse af 22/2-02 fra Advokatrådet
13	Henvendelse af 7/2-02 fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
14	Henvendelse af 14/2-02 fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
15	Samrådssp. A om retssikkerhedsmæssige aspekter forbundet med skattemyndighedernes godkendelse af salærstørrelse og indsendelse af udgiftsoverslag, til skatteministeren Samrådssp. B om told- og skatteregionens prøvelse af honorarstørrelsen medfører, at ordningen bliver en tildelingsordning i stedet for en godtgørelsesordning, til skatteministeren Samrådssp. C om retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved de skønsprægede regler og heraf følgende bureaukratisering, til skatteministeren Samrådssp. D om, hvilken konsekvens det bør få, at Advokatrådet ikke kan tilslutte sig forslaget om 100 pct. godtgørelse, til skatteministeren Samrådssp. E, om den foreslåede 100 pct.-godtgørelse indebærer risiko for oppustning af honorarer m.v. og provenutabet herved, til skatteministeren Samrådssp. F om antallet og karakteren af sager, der har ført til urimeligt resultat, fordi skatteyder ikke har fået 100 pct. godtgørelse, til skatteministeren Samrådssp. G om målgruppen for 100 pct. godtgørelse, til skatteministeren Samrådssp. H om Advokatrådets alternative forslag om bemyndigelsesbestemmelse til skatteministeren, til skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
16	Spm. 39 om oversendelse af høringssvarene, til skatteministeren
17	Svar på spm. 39 om oversendelse af høringssvarene, fra skatteministeren
18	Spm. 40 om talepapir fra samrådet om samrådsspørgsmål A-H, til skatteministeren
19	Høringssvar fra Dansk Handel & Service samt kommentar hertil, fra skatteministeren
20	Kommentar fra skatteministeren til henvendelse af 15/2-02 fra Arthur Andersen, Statsautoriserede Revisorer
21	Høringssvar fra InvesteringsForeningsRådet, Håndværksrådet og De Danske Bilimportører samt kommentar hertil, fra skatteministeren
22	Svar på spm. 40 om talepapir fra samrådet om samrådsspørgsmål A-H, fra skatteministeren
23	Ændringsforslag til 2. behandling fra skatteministeren
24	Spm. 41 om udgiftsoverslagets formål, herunder hvem der bærer den økonomiske risiko ved misbrug, til skatteministeren
	Spm. 42 om begrundelsen for, at ministeren ikke er enig i Omkostningsdækningsudvalgets anbefalinger om, at 100 pct. godtgørelse forudsætter oprettelse af en særlig, uvildig instans til behandling af spørgsmål vedrørende omkostningsgodtgørelse, til skatteministeren
	Spm. 43 om, hvordan ministeren vil sikre, at der skabes ensartet praksis for told- og skatteregionernes afgørelser om godtgørelsesspørgsmål, til skatteministeren
	Spm. 44 om, på hvilke områder ministeren er bemyndiget til at træffe afgørelser om spørgsmål relateret til konkrete skatte- og afgiftssager, til skatteministeren
	Spm. 45 om, hvilke oplysninger m.v. der vil indgå i de årlige redegørelser til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling m.v., til skatteministeren
	Spm. 46 om, hvilke oplysninger/forhold der forventes behandlet i den uddybende redegørelse, som skatteministeren vil tilsende Folketinget inden udgangen af 2005, til skatteministeren
	Spm. 47 om en nærmere redegørelse for regler og praksis for Landsskatterettens medholdsvurdering, til skatteministeren
25	Spm. 48 om forhøjelse af godtgørelsessatsen til 100 pct. i tilfælde, hvor domstolene underkender en hidtil anlagt praksis, til skatteministeren
26	Kommentar fra skatteministeren til henvendelse af 5/2-02 fra Advokatrådet
27	Kommentar fra skatteministeren til henvendelse af 14/2-02 fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
28	Kommentar fra skatteministeren til henvendelse af 22/2-02 fra Advokatrådet
29	Supplerende svar på spm. 39 om oversendelse af høringssvarene, kommentar til høringssvaret fra Kommunernes Landsforening, fra skatteministeren
30	Supplerende svar på spm. 39 om oversendelse af høringssvarene, kommentar til høringssvaret fra Københavns Kommune, fra skatteministeren
31	Supplerende svar på spm. 39 om oversendelse af høringssvarene, kommentar til høringssvaret fra Dansk Metal, fra skatteministeren
32	Supplerende svar på spm. 39 om oversendelse af høringssvarene, kommentar til høringssvaret fra Kommunernes Landsforening, fra skatteministeren
33	Spm. 49 om oversendelse af høringsnotat af hensyn til lovbehandlingen, til skatteministeren
34	Supplerende svar på spm. 39 om oversendelse af høringssvarene, kommentar til høringssvar fra Dansk Industri, fra skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
35	Supplerende svar på spm. 39 om oversendelse af høringssvarene, kommentar til høringssvar fra Skattechefforeningen, fra skatteministeren
36	Kommentar fra skatteministeren til henvendelse af 7/2-02 fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
37	Supplerende svar på spm. 39 om oversendelse af høringssvarene, kommentar til høringssvar fra Landbrugets Rådgivningscenter, fra skatteministeren
38	Supplerende svar på spm. 39 om oversendelse af høringssvarene, kommentar til høringssvar fra Skatterevisorforeningen, fra skatteministeren
39	Svar på spm. 28, om ministeren vil holde øje med administrative konsekvenser forbundet med sagkyndiges indsendelse af udgiftsoverslag, fra skatteministeren Svar på spm. 29, om ministeren vil holde øje med, at omkostningsgodtgørelsesordningen ikke misbruges som følge af sagkyndiges mulighed for at inddrage sagens udfald i udgiftsoverslaget, fra skatteministeren Svar på spm. 30, om ministeren vil redegøre for udviklingen på de to områder i spm. 28 og 29 i de årlige redegørelser til Folketinget, fra skatteministeren
40	Svar på spm. 49 om oversendelse af høringsnotat af hensyn til lovbehandlingen, fra skatteministeren
41	Meddelelse om tidspunkt for betækningsafgivelse og frist for spørgsmål m.v.
42	Svar på spm. 41 om udgiftsoverslagets formål, herunder hvem der bærer den økonomiske risiko ved misbrug, fra skatteministeren Svar på spm. 42 om begrundelsen for, at ministeren ikke er enig i Omkostningsdækningsudvalgets anbefalinger om, at 100 pct. godtgørelse forudsætter oprettelse af en særlig, uvildig instans til behandling af spørgsmål vedrørende omkostningsgodtgørelse, fra skatteministeren Svar på spm. 43 om, hvordan ministeren vil sikre, at der skabes ensartet praksis for told- og skatteregionernes afgørelser om godtgørelsesspørgsmål, fra skatteministeren Svar på spm. 44 om, på hvilke områder ministeren er bemyndiget til at træffe afgørelser om spørgsmål relateret til konkrete skatte- og afgiftssager, fra skatteministeren Svar på spm. 45 om, hvilke oplysninger m.v. der vil indgå i de årlige redegørelser til Folketinget om den udgiftsmæssige udvikling m.v., fra skatteministeren Svar på spm. 46 om, hvilke oplysninger/forhold der forventes behandlet i den uddybende redegørelse, som skatteministeren vil tilsende Folketinget inden udgangen af 2005, fra skatteministeren Svar på spm. 47 om en nærmere redegørelse for regler og praksis for Landsskatterettens medholdsvurdering, fra skatteministeren
43	Svar på spm. 1 om, hvorfor lovforslaget ikke er sendt i høring inden fremsættelsen, fra skatteministeren Svar på spm. 2 om høringsproceduren, fra skatteministeren Svar på spm. 3 om udbetalt omkostningsgodtgørelse i 2001 specificeret på klagesubjekt, fra skatteministeren Svar på spm. 4 om, hvorfor bedømmelse i hver instans ikke er omtalt i lovforslagets tekst, fra skatteministeren Svar på spm. 5 om den momsmæssige behandling af moms på udgifter til en skattesag, fra skatteministeren Svar på spm. 6 om størrelsen af tildelte sagsomkostninger ved domstolene i forhold til reelle udgifter, fra skatteministeren Svar på spm. 7 om retsgebyrer i skattesager, fra skatteministeren Svar på spm. 8 om retsgebyrernes størrelse, fra skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
	Svar på spm. 9, om regeringen vil indføre omkostningsgodtgørelse på andre områder end skatteområdet, fra skatteministeren
	Svar på spm. 10, om regeringen påtænker at indføre fuld omkostningsgodtgørelse til borgere/selskaber, der vinder sager over det offentlige ved domstolene, fra skatteministeren
	Svar på spm. 11 om Told og Skats årlige merforbrug på 15 årsværk, fra skatteministeren
	Svar på spm. 12 om Landsskatterettens årlige merforbrug på 3 årsværk, fra skatteministeren
	Svar på spm. 13 om merarbejde i kommunerne, fra skatteministeren
	Svar på spm. 14 om forskelle i de opgaver, der pålægges Landsskatteretten henholdsvis skatteankenævn, fra skatteministeren
	Svar på spm. 15 om det budgetterede årlige sagsomfang på ca. 4.000 sager, fra skatteministeren
	Svar på spm. 16 om det nuværende årsværkforbrug i Told og Skat, fra skatteministeren
	Svar på spm. 17 om det skønnede merforbrug i Told og Skat på 15 årsværk, fra skatteministeren
	Svar på spm. 18 om 2-ugers-fristen for indsendelse af overslag over forventede godtgørelsesudgifter, fra skatteministeren
	Svar på spm. 19 om, hvor bindende udgiftsoverslaget er, fra skatteministeren
	Svar på spm. 20 om forventningerne til rådgivers oplysninger i udgiftsoverslaget, fra skatteministeren
	Svar på spm. 21 om forventningerne til rådgivers oplysninger i overslaget, fra skatteministeren
	Svar på spm. 22 om anerkendelse af udgiftsoverslag, fra skatteministeren
	Svar på spm. 23 om anerkendelse af udgiftsoverslag, fra skatteministeren
	Svar på spm. 24 om kopi af honorarafregningsreglerne for de faggrupper, der kan yde godtgørelsesberettiget bistand, fra skatteministeren
	Svar på spm. 25 om indsendelse af udgiftsoverslag for allerede verserende sager, fra skatteministeren
	Svar på spm. 26 om undladelse af at bede om omkostningsgodtgørelse, fra skatteministeren
44	Svar på spm. 48 om forhøjelse af godtgørelsessatsen til 100 pct. i tilfælde, hvor domstolene underkender en hidtil anlagt praksis, fra skatteministeren
45	Svar på spm. 27 om oversendelse af høringsnotat, fra skatteministeren
46	Kommentar fra skatteministeren til henvendelse af 20/2-02 fra Advokatrådet
47	Svar på spm. 31 om teknisk bistand til udformning af ændringsforslag, hvor 100 pct. omkostningsgodtgørelse kun skal gælde for personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 og 2, fra skatteministeren
	Svar på spm. 32 om ministerens begrundelse for udformningen af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 1, fra skatteministeren
	Svar på spm. 33 om indsendelse af udgiftsoverslag, fra skatteministeren
	Svar på spm. 34 om indsendelse af udgiftsoverslag, fra skatteministeren
	Svar på spm. 35 om, hvor mange verserende klage- og domstolssager der var den 17. januar 2002, som bliver omfattet af de nye regler, fra skatteministeren
	Svar på spm. 36 om fortolkning af ikrafttrædelsesreglerne, fra skatteministeren
	Svar på spm. 37 om fortolkning af ikrafttrædelsesreglerne, fra skatteministeren
	Svar på spm. 38 om fortolkning af ikrafttrædelsesreglerne, hvor skatteyder er et selskab, fra skatteministeren

Bilagsnr.	Titel
48	1. udkast til betænkning
49	2. udkast til betænkning